

Stede, og derfor kunne vi efter min Mening ikke paa nogen Maade udfatte denne Sags Afgjorelse til et senere Tidspunkt.

Det andet Stridsspørgsmaal, der er imellem Thingene, er Spørgsmaalet om, hvad der skal gives til Søforternes Udbedring og Udvidelse. I denne Henseende forekommer det mig nu, at det maa være meget let at komme til en Overenskomst med Flertallet i det andet Thing; thi dette Flertal har, hvad jeg meget paakjønner, hævdet Nødvendigheden af at udvikle en Flaade som vort Forsværs første Linie, og hvis denne Tanke fastholdes, følger det ligefrem deraf, at de to Støttepunkter, Flaaden maa have for at kunne udføre sin Opgave, nemlig Søforterne og Agersøfund, begge maa være saaledes befæstede, at de virkelig afgive en Støtte for Flaaden. Det er nu oplyst, at Søforterne ere saaledes byggede og bestykkede, at de ikke tilveiebringe nogen Sikkerhed imod at kunne ødelægges ved Projektiler fra de Kanoner, der nu søres paa de fjendtlige Skibe. Dette bør og kan ikke længer finde Sted. Det er jo muligt, at Angrebet kan ske paa en saadan Tid, hvor vor Flaade endnu ikke er udrustet. Vi kunde jo faae — saaledes som det gif Hannover — 12 Timers Varjel til at erklære, om vi ville have Krig eller beholde Fred. Jeg tror ikke, at vi, uagtet alle Forberedelser vare gjorte, kunde udruste vor Flaade paa 12 Timer. Og hvad have vi da til at beskytte Kjøbenhavn? Thi den Beskyttelse, som Søforterne kunne yde Kjøbenhavn, er kun svag — og hvad have vi til at beskytte Flaaden? Til at give os saamegen Tid, at Flaaden kan udrustes, er det dog nødvendigt, at Forterne sættes i ordentlig Stand. Jeg kan ikke tro Andet — fordi det ligesom i hele Tankegangen, med det Forsvar, som er foreslaaet af Flertallet i det andet Thing, — at Flertallet lægger Bøgt paa, at vi maa stole paa Flaaden for at forhindre baade Landgangsforøg og Bombardement, og det altsaa maa finde det nødvendigt, at, hvad Flaaden behøver som en nødvendig Støtte her i Sundet, bliver tilveiebragt — jeg kan ikke tro Andet, end at dette Stridspunkt maa kunne fjernes. Men dersom mit Haab i denne Henseende fyldestgjøres, ville vi allerede være over to meget vanskelige Punkter. Vel er der flere Vanskeligheder, men det forekommer mig, at de væsentligste ere de, der angaa Søbefæstningen ved Kjøbenhavn, Søforterne og hvad dertil hører. Men der er jo et andet Stridspunkt, som ogsaa hører til de meget store, og som har en ganske anden Bidde end det, jeg har nævnt, nemlig Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning. I denne Henseende forekommer det mig, at den høie Regjering har taget Sagen med stor politisk Takt. Thi da den vel maatte vide, at Omfanget af den tilfattede Befæstning maatte forelægges i den allerfineste Detail, for ikke at misforstås, har Regjeringen været saa forsigtig ikke at tage Kjøbenhavns Befæstning op som et Forslag, som nu skulde

vedtages. Jeg er af den Mening — min Mening kan jo iøvrigt i denne Sag være temmelig ligegyldig, men jeg skal dog udtale den — at en Befæstning af den Natur, at Kjøbenhavn kan sikkes mod en Overrumpling eller et pludseligt Overfald fra Landfiden, er nødvendig. Men jeg tror ikke, at jeg vilde let kunne gaa ind paa egentlig at forvandle Kjøbenhavn til en Fæstning, der skal kunne udholde en egentlig Beleiring. Det er min foreløbige Anskuelse herom; men jeg siger altid, at det Bedste kan i denne Henseende aldrig være for godt, saa at, naar der iøvrigt skulde blive en stærk Stenning for en saadan stor Befæstning af Kjøbenhavn, skal jeg naturligvis ikke være derimod. Jeg tror imidlertid, at det er klogt og rigtigt, at man foreløbig lader det hele Spørgsmaal om Kjøbenhavns Befæstning ligge. — Naar vi kunne faae bevilget, hvad der udfordres til Flaaden, hvad der udfordres til Søbefæstningen, og hvad der udfordres til at skaffe et Støttepunkt i Store-Belt, Agersøfund, og endvidere, hvad der udfordres til Søminer og Søstiftforsvar, saaledes som anført i Regjeringens Forslag, saa kunne vi foreløbig slaa os til Ro med at begynde paa dette; men mere indskrænket bør Bevillingen ikke gives, end at dette dog kan opnaas. — I det andet Thing og ogsaa her har det Spørgsmaal været omtalt, om man kunde lade Batteriet ved Dragør falde bort. Dertil forekommer det mig ikke, at der er Anledning, ligesom det forekommer mig, at dette Batteri ved Dragør har sin store Betydning for Beskyttelse af „Drogden“, og kunne vi finde Penge til disse efter min Mening iøvrigt langtsira omgribende Forsvarsforanstaltninger, kunne vi sandelig ogsaa finde de 900,000 Kroner som behøves til at skaffe den bedre Beskyttelse af Forterne, som skulde indvindes ved at opgive Batteriet ved Dragør. Jeg har allerede nævnt, at jeg betragter det som givet og i Grunden som fremgaende saavel af Regjeringens Forslag, som ogsaa af, hvad der er fremkommet i det andet Thing, at vor Flaade maa betragtes som vort Forsværs første Linie, og at det altsaa er vigtigt fremfor Alt at sørge for, at denne Forsværs første Linie bliver saa kraftig og god, at man ikke strax skal recurrere til Forsværets anden Linie. Jeg har i saa Henseende den Glæde at kunne i alt Væsentligt henholde mig til, hvad der er udtalt af den ærede 7de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Carstensen). Jeg tror, at det ved hans Foredrag er klart bevist, at, da vi ere nødsagede til at opgive at have egentlige Befæstningsanlæg i Sjælland og vor Armees er sammendragne paa Sjælland, og der samtidig med et Angreb paa Sjælland rimeligvis vil ske et Angreb paa Sjælland, vil Flaaden være det eneste Vaaben, der er i Stand til at hindre Landgang. — Det ligger i Sagens Natur, at Flaaden, som kan følge de fjendtlige Skibe, som kan bemærke, hvor Landgangsforøg skal gjøres, er i Stand til